

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

YETMİŞİKİNCİ SÛRE-İ CELÎLE

el- CİN SÛRE-İ CELÎLESİ

Mekkî(; Mekke-i Mükەرreme döneminde inmiş)dir.

28 âyet-i kerîmedir.

O Rahmin ve O Rahîm olan Allah'ın ismiyle!

1- (Habîbim!) De ki: "Gerçekten bana şu hakikat vahyolundu ki; cinlerden bir topluluk (Kur'ân'ı) dinlemiş de demişlerdir ki:

'Gerçekten biz(, insan sözüne hiç benzemeyen, nazmında ve manasında diğer kitaplardan tamamen farklı olan) çok şaşılacak bir Kur'ân işittik;

2- O, doğruya / tevhide ve imana / ulaştırmaktadır! Biz de hemen o (Kur'â)na iman ettik!

(Bundan böyle) **Rabbimize hiçbir kimseyi asla ortak koşmayacağız!**

3- Bir hakikat de gerçekten şudur ki; Rabbimizin azameti dâima pek yüce olmuştur! O, ne bir eş, ne de bir çocuk edinmemiştir!

4- Bir de şu muhakkak ki; bizim câhilimiz (olan İblîs ve ona uyan azgın cinler) Allah'a karşı haddi aşan/ (hakikatten) pek uzak / bir söz söylemekteydi!

5- Şüphesiz ki biz, insanların ve cinlerin Allah'a karşı asla bir yalan söyleyemeyeceğini sanmıştık(da, onun için bu zamana kadar İblîs'e uymuştuk. Ama şimdi Kur'ân bize onların yalanını-yanlışını açıkladı)!"

6- (Ey Mekke müşrikleri! Yine bana şöyle vahyolundu:) şüphesiz şu da bir hakikat ki; insanlardan birtakım erkekler, cinlerden birtakım erkeklere sığınmakta bulunmuşlardı da, böylece bunlar onları kibir ve azgınlık bakımından artırmışlardı.

Rivayete göre; câhiliyet devrinde Araplardan biri, yolculuğu esnasında ıssız, sessiz, korkunç bir arazide geceleme zorunda kalınca, orada bulunan cinlerin büyüğünü kastederek: "Kavminin beyinsizlerinin şerrinden, bu vadinin efendisine sığınırım!" derdi ve böylece sabaha kadar güvenlik içerisinde yatardı. İşte bu, cinlerin reislerinin kibirlerini artırdığı için onlar: "Cinlerin de, insanların da efendisi biziz!" derlerdi. (Beyzâvî, Nesefî. Hâzin)

7- Gerçekten onlar da sizin zannettiğiniz gibi, Allah'ın hiçbir kimseyi (ölümünün ardından) asla diriltmeyeceğini sanmışlardı!

(Ama şimdi o cinler Kur'ân'ı dinleyerek dirilmeyi kabul ettiler, onlar gibi siz de inanmayı düşünmüyor musunuz?)

8- (Cinler sözlerini şöyle sürdürdüler:) Muhakkak ki biz göğe ulaşmak (ve onun halkının konuştuğunu dinlemek) istedik, ama onu (melekler gibi) kuvvetli bekçiler ve (yıldızlardan kopup, aşağı doğru kaydığı görünen) parlak birtakım ateş parçalarıyla doldurulmuş bulduk (da, böylece oradan kovulduk)!

9- Oysa (daha önce) biz (meleklerin aralarında konuştuğu gaybî haberleri) dinlemek için onun bazı yerlerinde birtakım meclislere otur(ma imkânı bul)uyorduk!

Ama şimdi (Rasûlüllâh (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)in gönderilişinin ardından, içimizden) her kim (gök haberlerini) dinlemeye kalkışırsa, (orada) kendisini (yakıp helak etmek üzere) gözeten parlak bir ateş parçası bulur!

10- Şüphesiz biz bilmemekteyiz ki, (gök cinlerden ve şeytanlardan korunarak) yerde olanlara bir şer mi murad edilmiştir, ya da Rableri onlara bir hayır mı murad etmiştir?

11- Hakikaten biz (öyle bir toplumuz ki); içimizden (imanlı, takva sahibi) salih kimseler de vardır. İşte sana! Yine bizden, (salâh ve takvada kemâle ulaşmayı) bunun aşâğısında olanlar da vardır.

Biz farklı birtakım yollar(a; dinlere ve mezheplere sahip varlıklar) olmuşuzdur!

12- Muhakkak ki biz (nerede bulunsak da) Allah'ı asla yerde âciz bırakamayacağımızı ve (yerden göğe) kaçışla (bile) O'nu asla acze düşüremeyeceğimizi yakînen bilmişizdir!

13- Şüphesiz biz o hidâyeti(n ta kendisi olan Kur'ân-ı Kerîm'i) işittiğimiz anda ona iman ettik!

İşte (bizim gibi) kim Rabbine iman ederse, artık o ne (sevabında) bir eksiltimeden, ne de bir alçaklık kuşatmasından korkmaz!

14- Muhakkak ki biz; içimizden Müslümanlar da vardır! Yine bizden, (doğru yolu bırakıp) sapan kimseler de vardır! Artık kim Müslüman olursa, işte sana! Onlar, büyük bir hidâyet arayışında bulunmuşlardır.

15- Ama o (haktan) sapanlar; işte onlar da cehenneme odun olmuşlardır!

16- (Yine bana vahyolunduğuna göre;) gerçek şu ki; eğer o (cinler ve insa)nlar o yüce (İslâm) yol(u) üzere istikamet edebilselerdi, elbette Biz onları pek bol bir suyla suvarır (ve rızıklarını bollaştırır)dık!

17- Onları bu hususta imtihan (edenin muamelesine tâbi) edelim (de, nimetlerimize şükredip-etmeyeceklerini herkese gösterelim) diye (böyle yapardık)!

Her kim Rabbinin zikrinden(; Kur'ân'ından, tevhidinden, ibadetinden ve vaazından) yüz çevirirse, O onu (kendisine) üstün gelecek (ve gittikçe şiddeti artarak onu mağlup edecek) çok meşakkatli büyük bir azaba girdirir.

18- (Bana vahyolunanlardan biri de şudur ki;) şüphesiz (Allah için namaz kılınsın diye bina edilmiş olan) o mescitler Allah'a mahsustur! Artık (Yahudi ve Hristiyanlar mabetlerine girdiklerinde şirk koştuğu gibi, siz de camilerde) Allah'la

birlikte hiçbir kimseye ibadet etmeyin!

19- Bir de hakikat şu ki; Allah'ın (en büyük) kulu (olma vasfıyla şereflenmiş Muhammed (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)) Ona ibadet eder olduğu halde (Mekke vadilerinden biri olan Nahle mevkiinde sabah namazı için) kıyamda bulunduğu zaman, onlar(ca cin onun ibadetini gördüklerinde ve kıyam, rükû, secde gibi hallerinde ashabının ona uymasını izleyip, kıraatini de işittiklerinde, o güne kadar görmedikleri bu manzara karşısında hayranlıklarından dolayı) onun etrafında (izdiham ederek) birbirine girmiş birtakım topluluklar olmaya pek yaklaştılar."

20- (Habîbim!) De ki: "Ben ancak Rabbime ibadet ederim ve O'na hiçbir kimseyi ortak etmem! (Bunda şaşılacak ne var ki, izdiham yapıyorsunuz!)"

21- De ki: "Muhakkak ben sizin için ne bir zarar(ı savuşturmay)a, ne de bir fayda (kazandırma)ya güç yetiremem!"

22- De ki: "Şüphesiz ki ben, (hakkımda bir kötülük murad etmesi durumunda) Allah'tan beni kimse asla kurtaramaz ve kesinlikle ben Ondan başka meydana gelebilecek bir sığınak da bulamam!"

23- Lâkin Allah'tan bir duyuruya ve O'nun elçiliklerin(i size tebliğ etmeye) (gücüm yeter)!

Her kim (benim ulaştırdığım bu hükümleri kabullenmeyerek) Allah'a ve Rasûlüne isyan ederse, artık (kâfirlerin) içerisinde sonsuza kadar ebediyen kalacakları cehennem ateşi şüphesiz sadece ona aittir!

24- (Kâfirler inatlarını sürdürerek inananları aşağılamaya devam edeceklerdir.) Nihayet tehdit olundukları şeyi gördükleri zaman, artık yakında bileceklerdir ki, yardımcı bakımından daha zayıf ve sayıca daha az olan kimmiş?

25- De ki: "Tehdit olduğunuz şey çok yakın mıdır, yoksa Rabbim onun için uzun bir süre mi tayin edecektir bilemiyorum?"

26- (O,) bütün gaybları bilendir! Öyle ki, gaybını kimseye açıklamaz!

27- Ancak (bazı gaybları bildirmek üzere seçip) razı olmuş olduğu bir rasûl müstesna! Zira muhakkak ki O, onun önünden ve ardından gözetleyen birtakım bekçiler dizer (de, onlar, vahyi tebliğ edinceye kadar onu şeytanların vesveselerinden ve katmalarından korurlar)!

Bazıları bu âyetten yola çıkıp: keramet olarak evliyâullâha birtakım gaybların bildirilebileceğini inkâr etmişlerdir. Oysa bu, büyük bir cehaletten kaynaklanmaktadır. Zira bu âyet-i kerîmenin zahirine bakılarak, gaybların sadece rasûllere bildirildiği hükmüne varılacak olsa, meleklerle de, nebîlerle de hiçbir gaybın bildirilmediğini kabullenmek gerekir. Dolayısıyla burada "Allâh-u Te'âlâ'nın, bütün gayıplarını rasûllerine bildirdiği" manası çıkarılamayacağı gibi, "Rasûl olmayan ne meleğe, ne nebîye ne de velîye hiçbir gaybı bildirmeyeceği" hükmüne de varılamaz. Nitekim Hızır (Aleyhisselâm) gibi peygamberliği ihtilafı olan bir zata nice gayıpların bildirildiği Kur'ân-ı Kerim'in açık beyanları ile sabittir. Ayrıca Sahîhayn'da: "Geçmiş ümmetlerde olduğu gibi, bu ümmette de ilhama mazhar muhaddes kullar bulunduğu" bildirilmiştir. (Buhârî, Enbiyâ: 52, No:3282,3/1279, Müslim, Fezâilü's-sahabe: 2. No: 2398,4/1864) O halde burada peygamberlere tahsis edilen bildirme, vasıtasız olarak sadece vahiy

yoluyla olan ayan-beyan bir bildirme şeklidir, velîlere ise; rüya, sahih keşif, feraset ya da ilham gibi vasıtalarla bazı gaybî konular bildirilmektedir. Ama bu, peygamberlere bildirilen gibi kesin ilim ifade etmez. Ayrıca bu bildirim, rasûle asaleten, velîye ise tebe'îyyet yoluyla yapıldığından, her velînin kerameti, tâbi olduğu peygamber için bir mucize kabul edilmektedir. (Beyzâvi, Neseî. Hâzin. Âlûsî)

28- Tâ ki o (peygamber) **bilsin ki; onlar**(a vahiy getiren gözcüler, özellikle de Cibril (Aleyhisselâm)) **Rablerinin elçiliklerini gerçekten ulaştırmışlardır. Zaten O** (Rableri) **onlar**(a vahiy getiren melâike-i kirâm)ın **yanlarında bulunanı kuşatıcı şekilde bilmiştir, ayrıca O,** (yağmur damllarına ve kum tanelerine varıncaya kadar olmuş-olacak) **her şeyi** (tek tek) **sayarak tespit etmiştir.**

KUR'ÂN-I MECÎD
VE
TEFSİRLİ
MEÂL-I ÂLÎSÎ

Mahmud Ustaosmanoğlu